

כתובתנו באינטרנט - <http://www.ohrshalom.net> דוא"ל - info@ohrshalom.net

י"ב תמוז תשס"ו גיליון מספר 98 שנה שנייה העורך - נועם צחור

שבת / שיעור קיץ					פרשת בלק		כניסת שבת / שיעור קיץ				
חברון	י"ט	ת"א	חיפה	ב"ש			חברון	י"ט	ת"א	חיפה	ב"ש
20:30	20:30	20:33	20:34	20:31			19:26	19:13	19:28	19:21	19:29

העלון מוקדש לברכת עומר בן סיגל יהונתן בן מלכה פולארד רונית בת רשל לזש"ק שושנה בת סלימה שולמית יעקב ישראל בן בלה פרלה ושירה שירין בת רחמה טל לזש"ק	העלון מוקדש לרפואת משה דוד בן צביה יהודית לאה בת נעימה יצחק בן נדרה עדינה בת חנה שרה בת זהרה	נר ה' נשמת אדם העלון מוקדש לע"נ מוניה מיכאל בן יוסף ז"ל העלון מוקדש לע"נ אלי משנטוב בן מזל טוב ז"ל העלון מוקדש לע"נ יוסף פרץ ז"ל העלון מוקדש לע"נ הרב משה זאב הכהן כץ זצ"ל העלון מוקדש לע"נ יוסף אבולעפייה ז"ל
---	--	--

מאורות הפרשה - כי מראש צרים אראנו ומבשרת אשורנו

"כי-מראש צרים אראנו, ומגבעות אשורנו: הן-עם לבדד ישכון, ובגוים לא יתחשב" [במדבר כ"ג]

הנה אמרנו כבר כמה פעמים את דברי רז"ל [ירושלמי שבת א' ג'] "מה שעשתה חכמה עטרה לראשה עשתה ענוה עקב לסוליתה" היינו שהיראה שעשתה חכמה עטרה על ראשה שנאמר "ראשית חכמה יראת ה'" [תהילים קי"א] עשתה ענווה עקב שנאמר "עקב ענוה יראה" [עפ"י משלי כ"ב].

ואם כן מי שבא למדרגת חכמה היראה היא מעלה על החכמה ועטרה על ראשה, וחכמה ובינה שהיא עולם ענווה, "תרין רעין שלא מתפרשין" וחלילה לו לפרוש ממידת היראה אף לרגע אחד, ועל כך רמזו רז"ל במשנה [אבות, ג'] "אם אין יראה אין חכמה" כי יש צורך להיות קשור בתדירות במידת היראה אף על פי שהוא מצוי במעלת החכמה, ואם אין את מידת היראה בתחילה כי היראה היא השער הראשון בבחינה של "זה השער לה" [תהילים, קי"ח] איך יבוא אל החכמה?

וכבר הזכרתי בעבר כי מי שנמצא במדרגת החכמה חייב להיות ירא מאוד ממידת החכמה שלו, שלא תתהפך חלילה וחס מבחינת "חכמת אדם תאיר פניו" [קהלת, ח] לחכמה זרה ופסולה, כי "חכ"מה" במספר מכוון "ע"ג" היינו עבודת גילולים, חכמה זרה שעליה אמר שלמה המלך ע"ה [משלי, ב] "להצילך, מאשה זרה, מנכריה, אַמְרֵיהָ הַחֲלִיקָה" בהיות החכמה בחינת "אחות" כנאמר [משלי, ז] "אמור לחכמה אחותי את".

והנה הרשע הזה, שבא לקלל ראה כי בני ישראל קדישין אוחזים עצמם ביראה גדולה כל כך, עד שהיו פתחיהן שאינם מכוונים זה כנגד זה, וכדברי רש"י [ויעניו ב"ב, ס] "ראה שאין פתחיהן מכוונים זה נגד זה אמר ראוי שתשרה עליהן שכניה", ועל כך אמר הבעש"ט כי שני לומדים שמפלפלים זה עם זה, ולפעמים אינם מודים על האמת, רק הם מכוונים לסתור דברי חברו, אף שיודע בעצמו שצדקו דברי חברו, אף על פי כן כוונתו בפלפול לקנטור ר"ל, אבל עיקר הכוונה בפלפול הוא להודות אל האמת, ויקוים בהם מה שאמרו חכמינו ז"ל (באבות פרק ג') "שנים שיושבים ויש ביניהם דברי תורה שכינה שרויה ביניהם", והנה הפה נקרא פתח, שממש הדיבור יוצא, וזהו שאמרו שאין פתחיהן מכוונים זה נגד זה, כלומר שאין כוונתם בפלפולם להתנגד ולקנטור זה כנגד זה, רק כוונתם להודות על האמת, אמר ראוי שתשרה שכניה עליהם".

והנה נבין סוד הפסוק "כי-מראש צרים אראנו" [במדבר, כ"ג] כי החכמה שנקראת "ראשית" היא בבחינה של "צרים אראנו" שרומזת למידת היראה בחינת מלכות, שנקראת צור וסלע, "ומגבעות" הם בחינת "אמהות" היינו מידת הבינה, שעליה נאמר "אם לבינה תקרא" [משלי, ב] והם יחד חכמה ובינה, שני רעים שלא נפרדים זה מזה, אמר אותו רשע משם, בבחינה הזו של חכמה האחוזה שווה בשווה ביראה, "אראנו" את מידת היראה שמחזקת את החכמה, בהיותם "עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב" [שם] כמו שאמרו רז"ל [בבא בתרא טו] בקש משה שלא תשרה שכניה מדת היראה אלא על ישראל לבדם.

והנה כבר התבאר כי בריאת העולמות הייתה עבור ישראל שנקרא "ראשית" וכדי שתתגלה מלכותו יתברך בבחינה של "לעשות לו דירה בתחתונים" זה יכול לבוא רק על ידי שבני"י יקבלו עליהם עול מידת מלכותו ויראתו תמיד. וביראה זו מקיימים ישראל את כוונת הבריאה בהיותם דבקים במידת חכמה ובינה בעולמות העליונים.

וכאשר ישראל מצויים בבחינת "ושמרתם, ונשיתם כי הוא חַכְמַתְּכֶם וּבִינַתְּכֶם, לְעִינֵי הָעַמִּים: אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ, אֶת כָּל-הַחֲקִים הָאֵלֶּה, וְאָמְרוּ רַק עִם-חֶקֶם וְנָבוֹן, הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה" הרי עושים הם רצון ה"ת, וממילא יורד השפע ללא מיצרים אל כל אחד ואחד מהם אכ"ר.

מאורח האירוח – עשרה דברים נבראו ע"ש בין השמשות

"עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות, ואלו הן: פי הארץ, פי הבאר, פי האתון, הקשת, והמן והמטה, והשמיר, הכתב, והמכתב, והלוחות. ויש אומרים אף המזיקין, וקבורתו של משה, ואילו של אברהם אבינו, ויש אומרים אף צבת בצבת עשויה" [אבות ה, ח].

והנה יש להבין מדוע נבראו אלו דווקא בערב שבת בין השמשות, ולא לפני כן? אלא שכל הנצרך לאדם היינו דברים טבעיים נבראו בששת ימי בראשית, והדברים שאינם טבעיים נבראו לאחר מכן.

כי לאחר חטא אדם הראשון התחזקו הקליפות והחיצונים, וראה הקב"ה לברוא דברים אלו לתועלתם של ישראל, כי בלעדיהם לא הייתה תקומה, ולכן המתין עד ערב שבת בין השמשות.

המתנה זו לעת הזו היא בשל קדושת השבת, כידוע מהספרים הקדושים שלעת הזו אין שליטה לחיצונים כלל, ואי אפשר לומא שלא היה נברא שהיה עדיין אין זמן זה שבת גמור, ואי אפשר שיהיו נבראים כמו שנבראו דברים הנצרכים בששת ימי בראשית, לפיכך דווקא בין השמשות של ערב שבת נבראו.

והנה, יש לשאול ממה שמובא בחז"ל [סנהדרין ל"ח,א] מדוע נברא האדם בערב שבת, שלא יאמרו המינים שותף היה לו לקב"ה במעשה בראשית. דבר אחר שאם תזוח דעתו עליו אומרים לו יתוש קדמך במעשה בראשית"

א"כ איך יאמרו על האדם שהיה שותף לקב"ה באלו הדברים שנבראו בערב שבת בין השמשות, ועוד שהיה לקב"ה צריך לברוא את האדם אחריהם? ואם יברא אחריהם לא תזוח דעתו גם כן?

אלא, לפי מה שאמרנו בהתגברות החיצונים והקליפות נבראו אלו לתועלתם של ישראל ולכן מלכתחילה לא היה בהם צורך כלל.

ומכאן, נבין ונדע כי כל הנברא בעולם הזה הוא לצורך האדם, אלא שיש דברים שנבראו לכתחילה, בהיות האדם מוגשם בגוף ועל דרך הטבע נצרך הוא לגשמיות המחייבת את קיום גופו, אך להבדיל, ישנם נבראים גשמיים שאינם לכתחילה, והאדם יכול וכדאי להימנע מהם, שנבראו הם רק בעבור יניקת החיצונים, והאדם צריך לתקנם ע"י שימנע מהם עד הקצה האחרון אלא אם כן הוא לצורך עצמם, היינו מחוסר ברירה ומאונס גמור.

וכתב הסבא קדישא מקומרנא מהר"א זצוק"ל [נצר חסד] עשרה דברים נבראו – כל מה שנברא בערב שבת בין השמשות כתיב "לעשות" היינו תיקון לדורות הבאים כי עדיין לא נגמר התיקון.

פי הבאר – שלש יסודות העולם. היינו – ירושלים, גן עדן, ושורש נהר היוצא מעדן להשקות את הגן.

פי הבאר - בארה של תורה שממנה מחדשים חידושי תורה על ידי ישראל.

פי האתון – מקום אחיזת הקליפות המחריבים את העולם.

והקשת – יסוד צדיק, שצריך תיקון ע"י מעשים טובים ותפלה בסוד הקמת הברית.

והמן – מידות נצח והוד ששוחקין מן לצדיקים.

והמטה – ללמד על כל אחד כף זכות.

והשמיר – שממתיק את כל הדינים הקשים ומשבר את הסלעים.

הכתב – לבושי הנשמות כ"ב אותיות התורה.

והמכתב - רצון הנפש.

והלוחות – התגלות הדעת אצל האדם.

המזיקין, קבורת משה, אילו של אאע"ה – תיקון יצר הרע למלאך קדוש.

צבת בצבת עשויה – הקשר בין השפע העליון לעולם התחתון שתלוי באחיזת הצבת זו בזו.

ועיין שם באורך דברים מתוקים מדבש ונופת צופים ותחכים עוד.

מאורות הסיפור הגסידי - מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו

חסידים מספרים כי על הפסוק "מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו" המשיל ר' יחיאל מיכל מזלוטשוב משל: איש הנוסע בעגלה במעלה ההר והגיע לאמצע ההר, והוא מוכרח לעמוד מפני שהסוסים עייפים ויגעים והם צריכים לפוש. מי שאין לו שכל, עגלתו עלולה ליפול מטה, ואילו הפיקח נוטל אבן ושם אותה תחת הגלגל כל זמן שהעגלה עומדת. משיסימו הסוסים לנוח יוכל להמשיך במסעו אל ראש ההר. מי שאינו נופל בשעה שהוא אנוס להפסיק את העבודה, אלא יודע לעמוד – הוא יעלה בהר ה'.

מאורות מנהגי רבאנין – ברכות שונות

- א. בברכת על המחיה אמרו: רחם נא ה' אלקינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל מלכות בית דוד ועל מקדשך ובנה ירושלים עיר קדשך והעלנו לתוכה ושמחנו בה.
- ב. על תפוח אדמה ברכו שהכל נהיה בדברו. [עיין שלחן הטהור סימן ר"ד סעיף ג' ובזר זהב שם]
- ג. כשנתנו י"ש ומיני מזונות בבית המדרש אחרי התפלה בבוקר, ברכו תחילה על הי"ש ואח"כ על המזונות.
- ד. נוסח ברכת הקשת: בא"י אמ"ה האל הנאמן זוכר הברית וקיים במאמרו בא"י זוכר הברית.
- ה. ברכת הגומל: בא"י אמ"ה הגומל חסדים טובים לחייבים שגמלני כל טוב.
- ו. תפלת הדרך היו אומרים בבית לפני היציאה לדרך.
- ז. ק"ש ע המיטה נהגו לקרוא ג' פרשיות, מזמור קמ"ט הללויה-שירו לה' שיר חדש, הנה מטתו שלשלמה עד מפחד בלילות, יושב בסתר עד כי אתה ה' מחסי, אנא בכח, ברכת כהנים, לישועתך קיויתי ה', קיויתי ה' לישועתך, ה' לישועתך קיויתי, מזמור שיר המעלות אשרי כל ירא ה'.
- ח. ברכת המפיל אמרו אחרי ק"ש.
- ט. לפעמים היו מתוודים לפני אמירת אנא בכח.

עאורות "היכל הברכה" – עוקדשת לברכת עז"ע לתאוועות תהילה ותפארת אדרי

"אראנו ולא עתה, אשורנו ולא קרוב.. [במדבר כ"ד]

וכתב מהרי"א זיע"א בהיכל הברכה וז"ל: "מלא וא"ו וכל קרוב גרידא דכוותיה מורה על שכן קרוב צדיק יסוד עולם ונביא קדוש אמר קרובה ישועתי.

והאי רשע אמר ולא קרוב. ובאמת קרוב שהגאולה בכל יום ובכל שעה נרגש בלב חי, וכעת קרוב ממש בעתה ממש, ולא כל כך כי גם בעתה יהיה אחישנה. וכבר אמר מרן האר"י בימיו כבר התחיל בעתה, וזהו שאמר אראנו ולא עתה ממש, אעפ"כ ולא קרוב גם כן.

ומובטחים אנו בכל יום אחכה ואצפה לישועה. ובדניאל אלפים ושלוש מאות, ונצדק קדוש וזה החשבון מחורבן בית ראשון עד הגאולה שלימה וזה החשבון הוא על שנת יר"א את יהו"ה אברהם יצחק יעקב.

ולא יאחר משנת סתר עת קץ ו"ה פעמים שתין, והוא שתין לעבודא דדשא שהוא שנת שש מאות שנה דתרעין דחכמתא נתפתחו אל הדורשין ומבקשין.ועתה ממש שאז יהיה אחר תחיית המתים לגמרי נראה מדברי מרן תשל"ו ותש"ס יהיה יום הדין הגדול לטהר כל נפש.

כבאן ולהלכה אור ע"כ

היסוד הוא זלי לבוש ועציות כלל עד לנשמה חזל הכלי של היסוד והחיות שצבלי מושכין צחינות וניס להלציס הטפה ונמשכת לבוש דק מים ודס דס ארס ונמשכת מדעת עליון הנקרא מולול ומוריד אור רוחני של הנשכות אור של היסוד לתוך מולול הי"ג ונקה על ידי אור וחיות שיש צבלי שנעשה על ידי אצר חי להמשיך דס חיות וצחינות חיות זה של כלי היסוד ונושך חיות ואור של שלשה יודין קוד עיקר כפס רוח ונשמה ולא צקוד הכללות כמו שהיה צאור הראשון שנושך על ידי עיקר אור היסוד שהס אינס ומתלצטין כלל והס כולם צמדריגות חיה צצחינות כללית צלתי הסעצות וצלתי לבוש כלל אצל מה שמושך האור צצחוד הכלי של היסוד הוא מושך שלשה יודין של כר"כ שיתלצטו צקוד מים והס ומתלצטים ומתעצים צקוד שס אחיה דיודין ומתלצטין עוד צצס יוד הי ואו הי ומשס יודין אל החסד ואח"כ אל היסוד וכצר צכאן הוא לבוש דק אל צחינות הראשונות הנקרא מוח כלל הדצר צחינות אור חיותי של יסוד שהוא צלי כלי עולה עד מולול וממשיך אור חיה כלול כר"כ צדקות לאור גדול והוא אינו מתעצב ולא מתלצט ועולה אור יסוד אצר חי שנחלצט צבלי לדיק וממשיך ומשלשה יודין ונלכר חסד שס יוד הי ויו הי לבוש דק שהוא כח כר"כ חיות ודס ארס אע"פ שאלו שלשה יודין הס ג"כ משס ע"צ אעפ"כ יכולת צהס להחלצט צקוד מים דס ומוריד קוד כח מים אלו אל מולול ונקה אלף הי יוד הי ולא מתלצטין שלשה יודין תחתונים דע"צ דיודין צצס יוד הי ואו הי שלשה יודין דק"ג והס ומתעצים ומתלצטין שלשה יודין דק"ג צמול ונק"ה קס"א צשלשה יודין דקס"א ובג זה צצחינות מים אצל קוד אור המושך על ידי אור של היסוד כל ארבע יודין לא מתעצין ולא מתלצטין כלל והס כוללין כר"כ צאור לח וצדקות גדול מה

קידר צכין הוולכות צקצלות הגצרות ללורך צכין פרלופה ואחר שהזרה פצ"פ הוא אור דאחצרי קוד מים ואחגכ"ז צקוד רקיע ואחכליל צצרית ציקוד לדיק עיין סער מ"כ ומ"ד דרוס ה"א שכל טפה כלולה מע"צ ק"ג מ"ה צ"ן וקוד מוח הוא יוד הי ויו הי ציודין ומחוחן ארבע יודין נמשכת הטפה כלולה ומארבע יודין כלולה נחיה נשמה רוח כפס שהס ארבע יודין ושס ע"צ הזה שמונכה נמשכת הטפה כלולה ומארבע יודין הוא צדעת עליון מולול כלר חסד זכר חסד ומשס מושך אל מולול ונקה ומשס אל אצל אל קלה הראשון חסד דאצל ומשס אל ז"ק דאח"כ ומשס עד חסד דזעיר ומשס מושכין אל יסוד דזעיר ואחכליל צצרית ודע שאור שמושך היסוד אינו מתעצב ומתלצט כלל וז"ס אור שמוחיר מוקף עולם ועד קופו ואח"כ עגנו ואע"פ שירדת אור

טפה זאת ומדריגה למדריגה אינו מתעצב ומתלצט כלל וכל כך גדלה הארתה כשהוא אחכליל צצרית צדרך כללית כמו שהוא לנעלה והענין שהטפה הכ"ל שהוא כלולה ומארבע יודין אור זה אינו מתעצב ומתלצט כלל צירידתה למטה אלא כמו שהוא כלול צדעת עליון דרך כללות צחינות כר"כ והוא כולו אור זך כן צירידתה להחכלל צצרית הוא נחיר כמו צצורקה ואינו אלא כללות כר"כ אצל כולו אור צצרך חיה אור רוחני של כל הספירות והנשמות וזהו נקרא אור כולל אור מים רקיע דאחצרי ואחגכ"ז ואחכליל צכללות שהוא עלמו צצרית אצל גם ציקוד יש אור רוחני ויש כלי שכתמולל חיות צעת היחוד ומאור הדעת וצעת הזיוג אחיליד יוסף וכלי שלו שהיה אצר נוח נעשה אצר חי וכלי שלו אינו ומשמש אלא לקצב אור לעת הזיוג ולזה יש לו כח צאור שלו המושע לעלות עד הדעת עליון ולהמשיך אור וצחינות אור חיותי שלו מה שמושך ומאור הדעת אינו נמשכה כלל ונקרא אור אצל מה שמושך על ידי כלי שלו שנעשה חי הוא צחינות מים רקיע כי אור הטפה שנמשכת על ידי אור

שאל"כ צצחינה השכיפה המושך על ידי אור של הלדיק שנחלצט צבלי יסוד אצר חי מושך כר"כ ומשלשה יודין דע"צ ומתלצט צשלשה יודין דק"ג וקס"א אח"כ ירדה צחינה השכיפה של שלשה יודין עוד לנשמה צזיין ספירות דאצל ואח"כ ואז חזרו ומתלצטו עוד שלשה יודין דע"צ כח כר"כ צשלשה יודין דק"ג אשר שס צז"ס דאו"א כי צהמשכה שניה יוד ראשונה שהוא עיקר חיה וכח כר"כ לא מתלצט כלל אף צהמשכה שניה של מים ואח"כ ירדו עד חסד דזעיר ומשס ירדו אל היסוד והנה זאת המושכה שהוא המושכה שניה הוא צחינות לבוש דק אל שלשה יודין דשס ע"צ קוד שורש של כר"כ ונקרא אור מוח נשמה וצחינה זאת המושכה שניה ומתלצטין שלשה יודין דאור מוח נשמה צתוך שלשה דק"ג צקוד מים דס וצחינה שלשה יודין דהמשכה שניה והס דע"צ אור מוח שס הוא צחינה של מועט התלצטות של אור ארבע יודין אצל אינו עולה צצס התלצטות והתעצות כלל וידע כי צהיותה אור הוא המושכה זכה צתכלית שאין

מתלצטת ולא מתעצב עד ירידתה ציקוד

השיעור השבועי [A24]

השיעור השבועי בפ"ש מתקיים בכל יום חמישי בשעה 21:30 בבית משפחת צחור 404/21 טלפון – 029964160 הצבור מוזמן